

ԱՅՅԵՐԻԹԻՒԽՆ ՆՈՐԻՆ ՎԵՃԱՓԱՌՈՒԹԻՒԽՆ ԹԱԳԱՒՈՐԻՆ: — Ամմանի մեր Հոգեւոր Հովուի ջանքերով կարելի եղաւ ապահովել ժամադրութիւն մը արքայական պալատէն, եւ Հոկտ. 22ին, Գեր. Տ. Սուրէն Եպս., հիտն ունենալով Աւագ Թարգման Հոգ. Տ. Վազգէն Վրդ.ը եւ Ամմանի Հովիւ Հոգ. Տ. Արիս Սրեղան, այցելեց Նորին Վեհափառութիւն Հիւսէյն Թագաւորին: Սուրէն Սրբազնն նախ յայտնեց իր Միարանութեան եւ Հայ համայնքի հաւատարմական զգացումները, եւ շնորհաւորեց Նորին Վեհափառութիւնը, երկրին ապահովութեան համար իր ի գործ դրած կորովի եւ կորուկ միջոցառութերուն համար, ընդդէմ երկրի կործանարար թշնամիներուն: Ապա ներկայացուց հակիրճ կերպով վանքին տագնապը: Եւ խնդրեց անոր դարմանը: Վեհափառը խոստացաւ ներկայացուած խնդրանքը նկատի ունենալ: Շուրջ կէս ժամ տեսեց այս շատ սիրալիր եւ յարգալիր խօսակցութիւնը:

ԴԻԲԱՆ Ա. ԱԹՈՒՐԻՑ

ԶԳՕՆ Ծ. ՎՐԴ. ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՑԱԾ

Ա. Աւասիս Միաբան եւ Երաքի Հայոց Առաջնորդ Հոգ. Տ. Զգօն Ծ. Վրդ. Տ. Յակոբ Եպիսկոպոսական բարձր աստիճանին արժանացաւ Հոկտ. 19ին, ի Ս. Էջմիածին:

Համաձայն Մրցոց Յակոբեանց Միաբանական Աւասիսի Կանոնին, Միաբաներու Եպիսկոպոսացման թեկնածութիւնը կ'որուէ Ս. Աւասիս Միաբանական Ընդհանուր ժողովը, Տեօքէն ժողովեն բերուած առաջարկին վրայ: Տեօքէն ժողովը իր ձևի նիստին մէջ նկատի տառ Հոգ. Տ. Զգօն Ծ. Վրդ.ի Եպիսկոպոսացման հարցը, եւ միաձայնութեամբ դրական առաջարկ տարած Միաբանական Ընդհ. ժողովին: Մեպտեմբեր ամսոյ 24ին Միաբանական Ընդհ. ժողով գումարուեցաւ, ուր ժողովի ներկայ 17 Հայրենէն 14ի բուեներով Հոգ. Տ. Զգօն Ծ. Վրդ. արժանի նկատուեցաւ Եպիսկոպոսական աստիճանին:

Հոկտ. 18ին նետեւեալ նեռազիրը ստացուեցաւ Տ. Զգօն Ծ. Վրդ.ին. — «Կը խնդրեմ նվիրյուրեան ազօրքները: Զեռնադրութիւնս (տեղի կ'ունենայ) Կիրակի (Հոկտ.) 19ին, առանձին»:

Հոկտեմբեր 19ին, Տ. Սահակ Արքապիսկոպոսն ստացանք նետեւեալ նեռազիր.

«Վեհափառը այսօր Ձեր խնդրաներ նպիսկոպոս ձեռնադրեց Զգօն Ծ. Վարդապետին: Ուրիշ ձեռնադրութիւն չկայ»: Ձեռագիրները ուղղուած եին Գեր. Տ. Սուրէն Եպս.ին, ու Զգօն Եպս.ին նետեւեալ նեռազիրը զարկաւ Հոկտ. 20ին. «Ձեր նպիսկոպոս ձեռնադրութեան առիրով կը յայտնենք Արտագին Շնորհաւորութիւններ: Կը մալրենք Երկար կեանք Նորին Ս. Օծուրեան»:

Տ. Զգօն Եպս. ծնած է Քեջանի (Վան) 1904ին, համայնքական ընտանիքէ: Վասպուրականի գաղրին (1915), կ'ապաստանի Մուսահայատսան, ապա՝ Պագուած եւ Նանրէլ-Օմար: 1922ին կ'ընդունուի Երուսաղէմի Փառ. Վարժարանը, զոր կ'աւարտէ 1926ին եւ Սարկաւագ կը ձեռնադրուի: 1930ին կը ձեռնադրուի Կուսակրօն Խահանայ եւ կը մտնէ վանական ծառայութեան մէջ զանազան պատօններով: 1937ին մեկնած է Ֆրանսա պատօնով, իսկ 1940ին անցու է Միացեալ Խահանգներ: 1952ին կ'ընտրուի Հովիւ Հայոց Միլանի. իսկ 1956ին կը ստանձնէ Երաքի Հայոց Առաջնորդական պատօնոր: Աֆլի յանուն Մրցոց Յակոբեանց Միաբանութեան կը օնորհաւորէ եկեղեցւոյ նոր նոգեւոր իշխանաւորը եւ կը մաղք իրեն արդիւնաւոր զործունեկութիւն: